

Generálním sponsorem podcastu je Avant Financial Group, finanční partner proti, kteří chtějí hrát vyšší ligu biznesu.

Je pln dělí 18. září, posloucháte studio N, tady je Filip Titlbach.

Dnes o tom, čemu musí čelit české političky.

Pěkná holčina, roštěnka, na žinu vypadá poměrně žensky, bude to dobrá matrace, pořádný ojedte, ta se pročká všude.

Takové komentáře se o sobě místo gratulací o víkendu přečetla Zuzana Klusová, pirátka, která byla zvolena na 3. místo kandidátky ve volbách do Evropského parlamentu.

Přece na pirátu Ivan Bartosz, pod jehož příspěvkem se komentáře objevily se své kolegyně zastal.

Čemu musí čelit ženy, které chtějí být vidět a slyšet v české politice.

A kdy tenhle hnu skonečně skončí, budu se ptát právničky a odborářky šárky Humphry, šárkovítej ahoj.

Když se to děje jiným, že nám političkám na přičspek, kterém není to otázka, jedné strany, vůbec nechce, když dělá, a vadí mi to u všech.

Vadí mi to, i když se to děje můžu, vadí mi, když se to děje ženám, vadí mi,

když se dopouští někteří bodyshamingu, v rámci právete argumentace připadá mi to, něco naprosto nepochopitelného. Stále si potřebujeme asi zvykat na přítomnost žen ve vysokých pozicích,

na to, že jsou samostatné mají svůj názor, chtějí projevit to přirozerá věc.

Když si se přečetla, ty komentáře pod tvýtem Ivana Bartoshe,

a teď já nevím, jestli si aktivně do nich šlá, já jsem tam terašel, tak co se ti honil hlavou?

Tak v prvním řadě je to únavné, sejmult, sejmult, je vníc originálního, vníc nečekaného, všechno, co už jsme viděli, četli, slyšeli x-krat,

jediný, co mě na tom překvapuje, je ta neuvěřitelná zásova nových a nových uživatelských úšťů, který jsou tohlen z to schopný na sociálních sítích, jako chrilit.

Ale mě to přišlo osobně velmi velmi líto, zrovna v uči zuzaně klusové,

protože to je skutečně velmi talentovaná, velmi schopná politička,

která, jak v té komunální, tak nějaké aktivistické práci už jako dlouhou dobudila fakt neuvěřitelní věci.

Ve velmi složitém regionu. A místo toho, abychom víteli jako nějakou novou tvář na té, řekněme, celorepublikovanou potažnotery Evropské úrovni, tak první s čím se musí setkat, jako při nějakém postupu, nebo výstupu prostě z toho krajského prostředí.

Mě tady tohle, takže zrovna jako partikulárně v učiní mě to přišlo extrémně na fair,

či mě nechci říct, že by to v učiní někomu jinému bylo fair,

ale přišlo by to, že jako ještě ke všemu tady na místo výtální nového talentu prostě poní internetháže z to svojí špínu bez břehou.

Co to s človíkem dělá, když si osobičte takové odporné seksistické věci?

To je samozřejmě velmi individuální. Záležit na tom, jak ten daný člověk,

většinu tedy adresátka takových to věcí je osobnostně nastavená, jaký má zkušenosti,

v jaký je i třeba jako náladě nebo zrovna momentálně jako v tý kondici,

jaký má kolem sebe support, to je prostě strašně jako individuální,

ale při měřečinu si nedokáží představit, jakou by to dělalo radost,

jako nebo kdo by to bralo jako nějakou formu, jako lychodky, to asi sotvá.

A jestli by někdo chtěl tvrdit, že to má být jako pochválé jihu zhledu,

tak to se samozřejmě dá dět sušně, tak to nemůže nikdo předstídat, že to bylo myšleno jako lychodka.

Ale jinak, které jak se může být různé, od opravdu nějakého únovy a takového toho už klapku, když uděláš takový ten a-roll, že tě oči pobalu veletí z důlku, protože prostě to je jako po tisíci fotosemí, až po to, že to může jako skutečně jako bolestivě zasáhnout, jako někoho, kdo je prostě faktě jako nějaké křechčí psychické konstituce a nebo těch zkušenosti ještě jako nemá tolik.

Já si vůbec neodhaduju, nebo netroufám odhadnout, co cítilo zrovna Zuzaná Hlusová, to pochopitel mě neprislouší, když ona se tom nějak vyjadřovala, ale je dobrý vědět, že to na každého a na každou působí nějak jinak, ale nikde pozitivně.

Já mám takovou širokou otázku, která zní z čeho tohle vlastně pramení, jako kde je kořen téhle nenávisti vůči, že nám, ale kdybych měl trochu spřesnit, nebo kdybych měl najít ten směr, jak není odpovědět, tak jí možná ještě doplním otázkou, proč to dělají pře ve vším muži?

To si je zase dobrá otázka.

A se se tady narážíme na ty limity toho, jak generalizovat nějaké individuální pohnutky. Obecně můžeme říct, že ten seksizmus je součástí nějaké společenské kultury v politice a zejména tam, čím víš, jako demé v těch přičkách moci, tím intenzivnější to sexistické prostředí zejména u nás může být.

Je to prostředí, které bylo historicky, že nám bude úplně zapovězeno, nebo minimálně jako hodně znechucováno.

Tohlenc to může být součástí na jedné straně nějaké vůzovkách konkurenčního boje.

Na druhé straně to může být prostě projevem i nějakého obecné misoginy.

Ty se připravuješ navstoup do vlády, neblbni, co tam budeš dělat.

Hodiš se akorát na uklízečku, ale ký blvody, ty rachytická uživaněná soudužko, neunesíš.

Tak co s tebou?

Nebo chybně, pokud jde o politiku nebo o politické prostředí, politické kandidátky, tak si můžeme i myslet, že to bude vycházeć nějakých jako politico-ideových pozic, když sež volič někoho z úplnějného straně politického spektrá, tak pro urážku nepůjdeš daleko, a vy už ješ první, co tě jako přijde pod ruku.

Takže samozřejmě těch jako důvodů může být víc.

Co já v ním mám jako specificky český problém, je to, že ešte do nedávná, a ono ešte teď to není o mnosek lepší, ale už se o tom ospoň víc mluví, ešte do nedávná tohon stopilo jako přijímán, jako standardní součást politické kultury.

V lepším případě bagatelizováno jako, že vodnic nejde, to jenom na internetu,

v hordším případě ešte jako roztleskáváno případně,

v bůlvárním způsobem se z toho dá jako nějakým způsobem těžít nebo to kapitalizovat, tak to mě přijde jako, že tady v těch reakcích máme jako velký problém.

Chápu, že je těžké generalizovat pocity, to je fakt náročné,

ale máme třeba data o tom, nebo jak to vzít objektivně,

máme data o tom, jak moc velká překážka tohle proženy vstupující do veřejného povědomí v Česku může být?

Uvání se to jako jedna z těch zásadních překážek,
kvantifikovat to samozřejmě jako nelze,
ale celková hrubost a nenávisť nebo seksizmus toho politického prostředí
je velkou bariérou jednak pro vstup vůbec jako žen do té politiky
a jednak to může působit i takový jako, jak bych to řekla,
jako rychlejší unavutě z politiky,
že když už tam některá vstoupí, tak pokud by se mohla vynovat primárně práci
a neřešit tady tyhle nesmyslíkolem toho a tady nějaké jako ubližování a verbální a jinou agresy,
tak třeba jako by vydržela díl,
je tu jako větší pravdy ponožit to trív vyžené.
Opět je to jako individualizovaný, nemáme tady úplně bych řekla,
kvantitativní data, ale existují nějaké výskume, nějaké jako rozhovory,
prostě výskume vedené většinou formou rozhovoru s konkrétnými političkami,
ze který se historicky můžeme udělat nějaký oprázek o tom,
jak na to české političky nahřezejí, nesel zřejmě na tyto projevy,
ale jako celkově na to působení a ty bariery v politice.
Jaký je ten obrazek, jak to vypadá s řenami v České politice,
jejich pořad zůchvalem málo, ale nebo si to nějakým způsobem někam,
ať už pozitivně nebo negativně vyví.
Tak co se týče míry toho zastoupení, tak na to zrovna data máme.
Jako datál o počtu žen, političek v jednotlivých volených zborech
a nějaký den vývoj, ten samozřejmě jako můžeme sledovat,
teď budou aktuální volby do Evropského parlamentu,
tak tady máme zrovna tyto procento asi tak jako nejvyšší,
je to, jestli se nepletu, 33%.
Ve všech těch ostatných volených orgánech je to nižší.
Ještě se tomu poměrně blíží třeba zastupitelstva měst a obcí,
kde jsme někde okolo 29%.
A já se k tomu zacholku dostanu, proč to tak je.
Každopádně celkově, to není příliš vysoké.
V těch jednotlivých okdobích od voleb do voleb to ani příliš nerozte.
Ani není možný, jako historicky říct,
že bysme tady prodilávali nějaký výborný vývoj,
že by ta křivka jako šla nahoru, to bohužel tak je,
jako není možné konstatovat.
A zrovna v kapitole moc, což je kapitole,
která mi mojí nezohledňuje právě i to zastoupení,
že jen v těch volených politických pozicích.
Jsme v rámci toho každoročního Evropského indexu
džendrové rovnosti, vždycky hodnocení jako nejhůře
nebo je to pro nás jedna z nejhorších kategorií
a celkově nás to v tom uníním srovnání
v otázkách džendrové rovnosti sráží hodně dolů
jako na ty nízké příčky.

Takže tady jako je možné řík,
že na tom jako fakt nejsme dobře
a že se prostě jako nic nelepší.
Já jsem zmínila, že trošku lipoš lepší
je to na té kommunální úrovni
a to je zrovna to prostředitý politik,
kde se ženám a teď nechce říct,
jako v dobředaří.
Ale ve srovnání s toho nejvyšší politikou
tak jsem jako relativně ešte dobředaří.
Pro většinu z nich je to nějaký entry-levelt politiky,
což u mužích politicích nesbytně jako neplatí
a často se tady v tomto
projevuje i ten specifický vztah,
jako který ženej mužou jako k té politice
mít nebo k tomu vstupu do politiky mít,
protože většinou to bývá založenu,
na tím, že řeší nějaké jako lokální téma
a od toho lokálního tématu
jako například upravy veřejného prostoru
nebo volnočasových aktivit pro děti
se dostanou právě jako by do toho místního zastupitelstva
nebo takhle nějak.
Není tam jako úplně třeba tak časta
ta dráha, že vstoupí do stranické politiky
a jako ho odlejí od začátku dělat
jako stranickou politiku a v rámci té stoupat.
To nám popsal dosud podle mě za tím
jako nepřekonáný průzkům
sociologického ústavu Akademie vět
nazvaný solo prosoprán.
Výsledky tedy toto průzkůmu
jsou pořád ještě dostupní
jako na internetu, to bych doporučilo
každému zájemci si přečísty,
když máme i něco novějšího,
ale tohle jste opravdu jako velmi působivé svědectví
o tom, jak české ženy chodí do politiky
a co tam dělají, nebo naopak,
co tam bohu žel, ale nemůžu.
A teď co to znamená v praxe,
v sobě nemá ženy.
Současné době můžeme vidět několik
výrazných političek ženských,

jako ich čím dal víc,
a můžeme vidět na příč politickým spektrem.
Já je tady jako nebudu menovat,
i když bych to strašně ráda udělala,
protože většinu z nich a dokonce i v někdy
s ohledem na nějakou,
jako možná ve vztahu,
k mému smíšení překovapivou,
třeba politickou nebo stranickou příslušnost,
fakt dělají jako docela spoustu práce
a hlavně nebojí se mluvit,
třeba o těch tématach,
o kterých se kod louho nemluvil,
například, jak v způsobě souženy
zatlačovány v politice
nebo vytlačovány z veřejného prostoru.
A takový žen,
jsme se ozřejmě jako by mohli mít víc.
Já si myslím, že každý,
kdo chodí k volbám,
nebo se jinak zajímá o politické dění,
nebo vůbec přemýšlí o veřejné záležitostech,
by si přál,
aby politická reprezentace
byla kompetentní,
aby uměla reagovat na aktuální výzvy,
aby uměla třeba
tu společnost jako někam VEST,
no a bez, mimo jiné,
tedy bez nějakého diversifikovaného složení
té politické reprezentace
se skrátka ochuzujeme
o mnoho perspektiv,
které ale pro tu společnost jsou důležité.
Ne, každý politik
nebo politická čerpá jenom
ze svých životních zkušeností,
které týzu mají k tomu nějaké podklady,
můžou prostě empaticky čerpat
jako ze zkušeností jiných,
ale zase až na to ty výzkumi jsou
tahle přenocitelnosti vždycky
jako dost limitovaná.
Takže minimálně bez toho,

abychom měli teda v politice jako více žen
a více řídí třeba z různého
jako věkového spektra,
tak úplně vždycky nepostihneme
celéto spektrum těch problémů,
které vlastně ta společnost řeší to jedna věc,
a druhá věc úplně z celkem jednoduše
a připravujeme se o talenty.
Nikdo by asi, já už jsem to taky,
taky jsem to změnilo v jednom tvítusvem,
nikdo by z vážnou tváří snad nemohu tvrdit,
že dneska v České politice rozhodují výhledání
schopnosti o tom, kdo se
jako dostane na hodů nebo do nějakých
vysokých pozic.
A jednisi v důvodu,
proč tomu i tak není je to,
že to prostě prostředí je netransparentní,
je vůči některým skupinám,
typicky kůrženám není vůči,
že nám je koby nepřátelské
a prostě ty individuální kompetence,
které rozhodují o tom, kdo půjde na horu,
nejsou úplně vždy to,
co bychom si představovali
jako žádoucí schopnosti.
Teď se říkala,
že nebudeš menovat konkrétní političky,
tak já zkusím pár výrazních zmínit
bez ohledu na jejich politickou příslušnost,
ale hlavně kvůli tomu,
že oni o tom seksizmu na sítích mluvili.
Je to třeba Olga Richterová,
nebo je to přece tky někdy s nímovním
Markéta Pékarová a Demová.
Navíc je to vlastně jako dlouhodobý problém,
protože o svých řadrach
si tehdy vyslechla od kolegů
třeba svoje už Petra Busková.
Mně by zajímou,
jestli ty máš s tím nějakou osobní zkušenost,
se seksizmem, který zažívají klusová
a nebo političky, které jsem právě tady zmínil,
a výraz nážena v tom veřejném prostoru.

Nepohybně, tady tu zkušenost mám,
než se o ní podělnit,
tak jenom ještě jaký u krok stranou,
mě je hrozně mrzí a tady jsem teda jako ja osobně tím samovina,
že Petro Buskovou zmínujeme
v souvislosti z její politickým klusovou,
míním zajímena právě tady
s těmi seksistickými zálektosmi,
který mi si musela projít,
když si myslím, že ten její politický odkaz by,
měl být jako mnohem zajímavější a pestřejší,
což je, ale zase jako důsledek toho,
nebo jako nějaký jeden z projevů toho,
jak vlastně ten seksizmus si funguje,
že on přehluší, nebo překryje,
leda z co jiného, co by mohlo být zajímavější a důloždější,
protože je to něco prostice tak,
jako vluháně agresivní
a tak jako svítí to těmi neonovými,
vyřovanými barvami,
že skoro přes to jako není nic vidět.
Já jsem se samozřejmě setkala
dnespočítaně krát s
fat-shamingem,
s tím, že kdybych, nebo stvrdzeními,
že kdybych jako vážilo mý než vážim,
tak bych
třeba nedělala ty věci, které dělám
a věnovalo by si něčom pořádnému
a na nějakým kravěním,
jako jsou odbory a feministmus
nebo komentování ve řekni záležitostí,
to už je takové jako ohraná písnička
a upřímě řečeno
sice v občas někdy někde,
některá ve řečená žena
zmíní,
že ona se zničím takovým životě nesetkala
ale
myslím si a není důvodcí,
myslím si, že to tak není,
jako vyplýval ze všeho ostatního,
že tyto, že nebudou půjte v menšině
a nebo takové nemluví pravdu

a to je ze dvou důvodů,
bude to vytěsnily
pak teprv,
jak zkrát jsem se stal,
osetkala s tím i v jiných kontextech,
že nějaká žena nebo člověk řekne,
já jsem si nikdy zničím takovým nesetkal,
vysoký příběhy, tak oni řeknout,
a jo vlastně, a tady si na něco spomenou,
něco si vybaví, co by si třeba
v té obecné rovině, tady poten,
co hnípujem, nějakéko nezařadili.
Tak to jako jedna varianta a druhá varianta
je, že obstaty, jako v politice,
jako,
že nám nepříli v střícném prostředí,
vyžadu jako různé strategie
a některými z nich můžu být
tedy tyhle z takové ústupky,
jako to, že prostě,
ano osetkala jsem se s tím,
protože prostě nebudu čeřit vody.
To nechávám, já to nehodnotím,
to je prostě každého věc,
každé aci, ty životní strategie
volí, jaký uzná závhodný,
ale podle mě je právě naopak
jako mnohem víc obdívůvodné,
když o tom, když je nemluví,
když takové ventilují,
když zvaženují tez právy,
kterým chodí, jo,
protože najvřadzky toho můžeme být světky,
tak jako na té veřejne částě,
trasociální chci sítí,
a i když mluví o tom,
jak je to, jak se ohledně toho cítí,
a zároveň teda uvěklavěčnou jedním duchem dodávají,
že je to teda o té politické dráhy,
jako ne, neodradí,
ale že prostě je to hnusný a dít by se to nemělo,
tak to mě přijde,
jako by mnohem odvážnýši,
a může to,

prostě zase jako vyprošlápnou cestu,
některým jako dalším političkám.
A rozhodně bych to nehodnotila,
tak je v někde ty reakce pívají hodnoceny,
jako nějakou ufnukanost,
nebo, že jsi někdo odmítne slovy,
tak jako když na to nemáte,
tak kdo tý politik je nechodte,
protože to je jen pokračování té strategie.
Podle mě jako mluvit o tom, je odvážné,
a mělo by se to dělat.
Já se přiznám k jednej věci,
tím víš v politice se,
a teď už jsem opravdu na velmi vysoká pozici,
tak tím, bych řekl,
že se stávají mé názory feminističnější,
skrátka mě,
a to čremu čením,
v tom, že v některých věcích Česká republika skrátka
ještě má hodně velký prostor pro zlepšení.
Ty už si to trochu naznačila,
že jsou vlastně to i jiné důvody,
protože nene chodí do politiky,
že to není jenom sexismus,
je tady taky nefér rozdělení péče o děti,
o domácnost, nízké sebe vědomí,
že misogyny, urážky, výrušky a tak dál,
nakolik je ten český systém nastavený
přátelsky k pracujícím matkám,
a že nám obecně.
Jako co se musí systémově stát,
aby se to změnilo a narovnal,
ty už se mi směješ.
Obecně nastaven,
co se tý česká sladování rozhodně,
ne, jako family friendly,
a už vůbec ne,
jako že by vluk nějak přátelských,
že nám bylo o tom napsáno namluvenost
tohy prostě celých strategií
a komentářů a kníží a podkastu.
Já bych teda v tuhle stu chvíli zmínila
Mary Jílkovou od lidovců,
která byla jednou,

jednou ze šesti iniciátorů
a iniciátorek výzvy
v úvozovkách za přátelský s ním
vnout, která právě upozorovala
na to, jak strašně složitý je
pro rodiči malé děti sleděval
to poslaneckou činnost
tady z nějakou,
jako péčí o děti.
A třeba tohle to je zrovna
ta jedna z velkých překážek,
která limituje ty komunální političky
a státní úroveň.
Protože i když to jednoduché
není pro někoho pořád,
pokud máte třeba děti
v nějakém nižším věku
nebo jiné, nějaké závazky
tak je to jiné, když bydlíte
v Praze nebo ve středu Českém kraji
a v té sněmovně je prostě někdy
musíte být dlouho a musí tam být často a tak dále.
A jiné to je, když bydlíte
třeba moravskou slském kraji
nebo někde na vysočině.
Už je tady tady
jako je určitý způsobem nějaká bariéra
pro tu flexibilitu a proto možné zohledňování
toho, že někdy tam prostě stědíl,
než by bylo jako vhodný.
Takže tady tak zase jako upozuměl
a zase bylo zajímavé, že přesto,
že tu lenství výzvu podepsali
tři muži a tři ženej.
V tamto plně první fázi
tak to bylo prezentované
jako spouře političek
první neprátovskou prostředí
a ty tři může tady signatáře
tak to mě taky přijakuje symptomatické.
Když to ještě schrňme na závěr
tak to, o čem se bavíme
vnímáš to jako alarmující správu
o české politické kultuře

která je veled z čem spokleslá
alebo jako ukázkou hodně hlubokého
a zakořeněného problému,
kterého se prostě jen tak nezbavíme.
Do učité míry je to podle mě ukáзка obojího.
Jedna věc je,
jedna věc jsou nenávisné projevy
nebo jakékolik projevy
ze strany veřejnosti
tady zase musím jako v souvislosti
z případnou zany klusové
a spolně tedy ocenit
jako její spoustraníky,
že se není za ní postavili
když jsme před relativně nedávnou dobu
ve spolukou ženy v médiích
řešili online šikanu
některých novinářek
tak tedy redakce neříkav,
že všechny ale některé redakce
prosit něko dnespěchají
z nějakou podporou
a to nemluví o tom,
a někdy jde z jejich vlastných redakcí
o tak tady bych řekla,
že tohle je to,
jak reaguje ta instituce,
do které ta žena
nebo objed' toho útoku
spadá, kdy vlastně
pro ní ona něco dělá
a kým se vystavuje
tady nějakým těm hejtům
tak to do učité míry
nebo doznačné míry ukazuje
na to kultur.
To, jaké hejty vůbec přichází
i na vypovídá něco
uraznit, záběrem,
že by bylo iluzorní si myslet,
že tohle dělá tak,
kdy si to silvělo
pojmenovala takzvaně
v fůvuzovkach pár debilů.

To prostě tak není.
To je symptomatické
pro velkou část veřejnosti
a i když třeba malá část
jako veřejnosti
to bude produkovat aktivně,
bude aktivně takhle psát
komentovat urážed,
která to bude ignorovat
nebo bagatelizovat
nebo jistou bude tak jako nepříjemně,
ale nic s tím neuděla.
To je něco, co prostě máme
společensky.
Bohužel, doznačné míry
jako zažeráný.
Pevně věřím,
že se to postupně mění.
Za jimou na útěch nejmlačí generací
vidím nějaký.
Nejsem v tomhle,
co to dovíží,
a nejsem bezbrhá optimistka,
která to hodně debilu.
Právnička, odborářka,
aturka, knihy,
proč jsme tak našťvané,
šárka, homfry,
šárkomosti, děkuju za rozhovor
a mě se hezky.
Ahoj.
Taky děkuju, ahoj.
Následuje krátká reklamní pauza.
Za 20 sekund jsme zpátky.
A teď už jsou na řadě zprávy,
které by vás dneska neměli minout.
Žatec a krajina žateckého chmela
se stali součástí
světového kulturního
a přírodního dědictví.
Pro Česko jde o 17. zápis
na tento seznam Unesco.
Robert Fico prohlásilo,
že Slovensko nepošle žádnou

další vojenského,
které byli vyspátky.
Robert Fico prohlásilo,
že Slovensko nepošle žádnou
další vojenskou pomoc Ukrajině,
pokud se jeho strana směr dostane do vlády.
Fico to řekl v rozhovoru s agenturou AP.
Ukrajinská vláda odvolala
všechny náměstky ministra obrany,
včetně známé animaliar,
která deně veřejnosti zdělovala informace
o situaci na frontové liny.
Maďarsko si není jisté,
zda musí ratifikovat vstup Švédska Donato,
řekoto šéf maďarského parlamentu,
naznačil další možné průtahy procesu.
A Rusko vyzvalo mezinárodní soudní dvůr,
aby zamítl ukrajinskou žalobu ve sporu,
který se týká ruského zdůvodňování
svoji invazé na Ukrajinu údajnou genocidou.
Moskva a Kyjev, který čelí ruské agresy
se dnes u soudu,
začali přít o pravomoc soudu.
A na závěr, ještě jízlivá poznámka,
reže sríří strach se vylil srce a želudek v dvTv.
Legendární lotr intelektuál Lotrandos
se utrhl za řetězu a přirovnal svůj příběh,
kdy si dal dobrovolně na tričko dneska
už odcouzeného násilníka Harveyho Weinsteena,
a lidé se ho nečekaně ptali,
jak to proboha myslí,
v tom procesu z 50. let.
Oni si vlastně kladu otázku,
i, jestli vůbec bych měl vystupovat v médiích,
jestli novináři by měli uslyšet
můj názor a můj hlas.
A tady se přesně dostáváme někam,
kde jsme byli v těch 50. letech.
Ty neříkáš to, co mi si přejmě slyšet,
nesmíš do médií, nesmíš filmovat
a bude rád, že tě nezapřemel někam
do kreminalu nebo do koncentraci.
Já už nemůžu, ten člověk tam zase sedí a mluví,
a opět tvrdí, jak tam nemůže sedět a nemůže mluvit.

Taky bych mluvil, ale mám strach,
že tady je to marné.
Bude to ozdopalo pežnické vandy,
bude mít vejličky a možná i všanty.
Posuně vzeme slov za slov,
kdo ko se dá,
bude to lotem intelektuál.
Na slyšenou zítra.
Národní galerie Praha představuje novou stálou expozici
1939-2021 Konec černobílé doby.
Umění v kontextu historických událostí
zachycující změny politické i společenské.
Národní galerie Praha, veletřžní palác.
Víc na ngprá.cz.